

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Ecclesiarum divisio per provincias as exemplum Imperij, ab Apostolis.
Probatur è Petro & è variis locis Pauli; ubi de Creta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& Imperij Lib. I. Cap. III.

9

cem aliquam illi scenerari conabor: quam, ut major sit, in contractum velut orbem co-gam.

I. Ecclesiæ ad exemplum Romani Imperij per provincias ab Apostolis ita tributas fuisse, ut inter fratres, ejus Episcopi prima sententia haberetur cui metropolitanae urbis Episcopatus concreditus fuisse, absque ullo negotio probari potest. Inde est quod epistola Petri canonica, Christianos, ad quos est data, provinciarum Romanarum limitibus circumscrivat, *Ponti, Galatiae, Cappadocie, & Asia*. Quæ ratio provinciarum in ecclesiastica dispositione semper viguit, adeo ut Nicomedia Bithyniæ, Cesarea Cappadociae, Amasea Ponti, Ephesus Asia Proconsularis, primatum metropoliticum præ ceteris provinciarum illarum civitatis obtinerint. Idem jus Ancyra apud Galatas sibi semper vindicavit; ita ut Ancyra Ecclesia inter apostolicas eo nomine à Julio I. apud Athanasium recensetur, quod Ecclesiæ Galatæ provinciæ, cuius metropolim Ancyra teneret, Paulus epistolam suam direxerit. Hoc Apostolorum fuisse propositum illustrius sane ostendi non potest quam ex demandata Tito Cretæ insula sollicitudine, ut Presbyteros (seu mavis Episcopos, ut ipse Paulus sequenti verificulo interpretatur) oppidatum constitueret. Manus imponitur Episcopis à synodo provinciæ, cui salrem tres Episcopi praesentes intersint, ceteris scripto consensum præbentibus; sed ea lege, ut Metropolitano τῷ κύρῳ, decretum, & totius negotii auctoritas servetur, juxta canones Nicænos. Hanc formam non aliunde profectam censere par est quam ex Apostolorum institutione, quæ Paulo hinc delineatur. Ordinatio equidem fit à collegio & cœtu Episcoporum, per impositionem manuum Presbyteri; sed ea conditione, ut unus aliquis portioni jure decretum interponat ad vicem Titii, qui disponendam & ordinandam provinciam à Paulo suscepit. Vnde fluxit ut Creta provinciæ ecclesiastica, & Gortyna civitas metropoliticum privilegium illius insula eximum semper habuerit.

Præcepta ad Galatæ c. 1. & 1. Cor. c. 1. & 2. meminit collectum quo non in ecclœs Gloriæ.

In ad Tit. c. 1. Religio te Cretæ, ne confirmari per ecclesias Presbyteri, sicut & ego Episcopi nō.

Kant. = 10.

I. 4. ff. de offic. Procurat.

Apocalypsi 1.

III. Asia Proconsularis, Attali Regis legato ad Romanos delata, Ephesum urbem tanquam provinciæ metropolim colebat, ut testatur Antonini Imp. rescriptum: qui ad desideria Asianorum rescripsit, Proconsulem ad eam urbem ea de causa appellere debere, cum ingrederetur provinciam. Asia vero ita constituta fuit, ut septem Episcopis, quos Ioannes recentet, commissa fuerit, eo tamen ordine, ut ab Ephesi dignitate nihil decederet. atque ideo in ea

civitate Paulus lares quodammodo fixit, cùm Asiam ad fidem eruditaret, ut conqueritur Demetrius in Actis; & Ioannes Ephesum Cathedra sua cohore restavit. Cui non erit ignota Achæa in provincia formulam à Romanis redacta, (cujus metropolis erat Corinthus, ut docet Annaeus Florus) is consilium Pauli perspectum habebit, cur literas suas non solum ad Corinthios, verum etiam ad omnes qui sunt in Achæa fratres, prescribat. Nempe Achæa & Corinthus nexus metropoleos & provinciarum adinvicem continebantur; ut & Thessalonica, & Macedonia. quæ ratio eundem Paulum impulit ut suis literis & Thessalonicenses, & ceteros qui erant in Macedonia fratres admonereret.

*Aet. c. 19. & 20.
Codex maritrij
Timorhei apud
Phosom immi-
tate 214.
Ireneus, 2.c. 17.*

Florus lib. 2.c. 6.

*2. Cor. c. 1.
Ecclesia Dei que
est Coriæbi cosa
conuictus sanctus
qui fons in uni-
verso Achæa.
1. Theffal. c. 4.*

*Vide infra lib. 6.c.
1. lib. 7.c. 4. §. 7.
c. 16. §. 7. 8. 9.
Balucij Notas ad
Agobardum pag.
112.*

*Tertull. de Pecc.
script. c. 36.*

IV. Sanè apud veteres summa ratio habita fuit earum Ecclesiærum quæ ab ipsis Apostolis institutæ sinceriūs fidei traditiones conservasse censebantur. Verum non immoror huic privilegio. In id enim duntaxat impræsentiarum elabore, ut pateat veterum testimonio, Ecclesiærum per provincias divisionem ab Apostolis fluxisse. Huic sententiæ innititur Tertullianus, cùm haereticorum præscriptionibus elisis, eos ad apostolicarum Ecclesiærum traditiones provocat. *Proximè est tibi Achæa, habes Corinthum. Si non longè à Macedonia, habes Philippos, habes Thessalonicenses. Si potes in Asiam tendere, habes Ephesum. Si autem Italia adja-
ces, habes Romanam.*

V. Verum etiæ forma dividendarum provinciarum & metropoleon ab Apostolis manaverit; hac tamen divisio ab Episcopis qui erant in majoribus urbibus constituti per incrementa variorum temporum aucta, tandem ultimam dispositionem consecuta est. Vnde profectum ut celebriorum civitatum Episcopi jus quoddam eximium in ceteras Ecclesiæ adepti fuerint: quod ei privilegio respondet, quo ratione originis potiuntur erga colonias à se deducetas eæ urbes quæ inde Mares appellantur à veteribus, Ius autem illud officiis quibusdam continebatur; quæ validiora erant vel remissiora inter Ecclesiæ, prout usu & consuetudine invaluerant. Iuris istius quasi possessione in plerasque provincias conspicue erant tres illæ Imperij Romani Civitates, Roma orbis Domina, Alexandria Ægyptiaci regni Princeps, & Antiochia regina Orientis: quarum civitatum Episcopi eximiis privilegiis gaudebant; quæ consuetudine & moribus firmata primum, postea Nicenæ Synodi decreto sancta sunt. Sanè dissimulandum non est, eo canone tres illos antistites Episcoporum tantum vel ad summum Me-

*Dio. Chrys. Orat.
31. Herodianus.
Iosephus de Bello
Iud. l. 3. c. 3.*

B

